

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1362/2025
18.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Јасмине Васовић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милене Јанковић, поднетом против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1195/24 од 21.05.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 589/25 од 09.09.2025. године, у седници већа одржаној дана 18.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Милене Јанковић, поднет против правноснажних пресуда Другог основног суда у Београду К 1195/24 од 21.05.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 589/25 од 09.09.2025. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду К 1195/24 од 21.05.2025. године окривљена АА оглашена је кривом за кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђена је на казну затвора у трајању од десет месеци, која казна ће се извршити тако што ће је окривљена издржавати у просторијама у којима станује, уз примену електронског надзора, с тим што окривљена не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљена једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржава у Заводу за извршење казне затвора. Окривљена је осуђена и на новчану казну као споредну казну у износу од 100.000,00 динара, коју је дужна да плати у року од десет месеци у десет једнаких месечних рата у износу од по 10.000,00 динара, рачунајући од дана правноснажности пресуде. Ако окривљена не плати новчану казну у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом окривљена је обавезана на основу члана 261. став 2. тачка 8) ЗКП, да оштећенима накнади трошкове кривичног поступка, а који обухватају нужне

издатке оштећених и награду и нужне издатке њихових пуномоћника у износу од 364.500,00 динара, у року од 15 дана од правноснажности пресуде, док су на основу члана 258. став 4. ЗКП оштећени ББ и ВВ, ради остваривања имовинскоправног захтева упућени на парнични поступак, а окривљена је на основу члана 264. став 4. ЗКП, ослобођена плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одређено је да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 589/25 од 09.09.2025. године одбијене су као неосноване жалбе јавног тужиоца Другог ОЈТ у Београду и браниоца окривљене АА, адвоката Милене Јанковић, а првостепена пресуда је потврђена.

Бранилац окривљене АА, адвокат Милена Јанковић, поднела је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, повреде права на одбрану из члана 74. ЗКП у вези члана 438. ЗКП и повреде одлуке о кривичној санкцији из члана 441. став 3. и 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев и укине побијане правноснажне одлуке и донесе ослобађајућу пресуду у односу на окривљену, да се не ради о кривичном делу већ о грађанскоправном односу или укине побијене пресуде и врати предмет првостепеном суду на поновно суђење уз „обавезна упутства“ наведена у захтеву и сагласно члану 488. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде до доношења одлуке по захтеву.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члана 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тач. 1) ЗКП прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, док су ставом 4. наведеног члана прописани услови под којима окривљени, преко свог браниоца, може поднети захтев за заштиту законитости и то такстативним набрајањем повреда закона (члан 74., члан 438. став 1. тач. 1) и 4) и тач. 7) до 10) и став 2. тач. 1), члана 439. тач.1) до 3) и члана 441. став 3. и 4.), које могу бити учињене у првостепеном и поступку пред апелационим, односно другостепеним судом.

Бранилац окривљене у поднетом захтеву за заштиту законитости опредељује повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 74. ЗКП у вези члана 438. ЗКП, које су законом дозвољени разлози за подношење захтева за заштиту законитости окривљене преко браниоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљене не садрже објашњење у чему се конкретно те повреде састоје, односно не образлаже се, на који

начин су нижестепени судови правноснажним пресудама учинили означене повреде закона.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у делу који се односи на повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 74. ЗКП у вези члана 438. ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред наведеног, бранилац окривљене истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) до 3) ЗКП, али исте образлаже оценом доказа и чињеничних утврђења нижестепених судова током поступка, истичући да невраћање дуга није кривично дело, да оштећена није тражила повраћај дуга нити је покренула парнични поступак, да није постојало „одржавање у заблуди оштећене“ од стране окривљене преко вајбер фотографија, да ништа од наведеног није доказано током поступка, да је суд требало да изврши форензичко вештачење дигиталног трага – вајбера, да је суд требало да уради анализу грађанскоправног односа, из кога произлази да се радило о заједничкој градњи и да нема преварне намере. Поред тога бранилац истиче да током поступка није поштовано начело законитости, презумпције невиности и правила о терету доказивања, у смислу члана 2., 16., 18. и 84. ЗКП, те да кривична одговорност не може бити заснована на претпоставкама. На описани начин, бранилац окривљене у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом, дајући своје чињеничне закључке, супротне оним утврђеним у побијаним пресудама, на који начин указује на повреду одребе члана 440. ЗКП.

Поред наведеног, бранилац окривљене у захтеву за заштиту законитости нумерише и повреде закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП, али исте образлаже наводима да је кривична санкција несразмерна и неоснована репресија према окривљеној, на који начин истиче повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП.

Међутим, погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек – захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, захтев у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић